

en gräshoppa ?

örats känselben rör sig i ett okänt rum det är natt. smyger mig ur sängen fram till fönstret som vetter mot uterummet. jag kikar genom persiennens springor en gräshoppa ? kan älvor sjunga så ? inser lugnet då jag ser Elvis hoprullad ovanpå dynlådan och Pussi ser ut som en liten båt som ankrat nära kajen den skjutbara glasdörren. så hör jag ljudet igen ?

periskopet sinnet lyssnar pejlar in väderstrecket vrider och undersöker varifrån...fötterna vandrar i väg periskopet pejlar tassande steg över golvets svalka så hörs ljudet igen ? känner vittringen doften allt är som det ska periskopet vrider och vänder ser en ljus oval fönstret och ljuset från gatlyktan som faller in. allt andas tystnad utom det svaga mumlet från Smulan som sover på köksstolen så...ljudet igen och nära nu. går fram till ljusknappen och tänder. inget ovanligt allt ser helt normalt ut.

så kommer ljudet igen och jag tittar upp mot det upplysta taket. fnittrar till ...

brandvarnaren. dags att byta batterier det var länge sen. den är så tyst att det är lätt glömma den finns där-- den osynliga väktaren.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren the wildcat med Poeter.se id #102214 innehar upphovsrätten